

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 76. - 6 luni 8 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru orașe românești pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni să se adresa la:
Admisiștrul șef al telegrafurilor Sibiului, strada Măcelarilor nr. 47.

Correspondență sănătății să se adresa la:

Redacția "Telegraful Român", strada Măcelarilor Nr. 37.

Egiptele nefranțate se refuză. Articolele neperbile nu se înșapăză.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 or. — de două ori 12 or. — de trei ori
în următorul cu litere găzduiți și număr de 30 or. pentru
se-eare publicare.

Espoziționea română.

Suntem convișni, pentru că ni se spune din multe părți, că publicul nostru așteaptă să anță detinutii dela expozițione. Luer fisești că publicul, cu deosebire cel român, așteaptă să fie informat despre un lucru, care i reprezintă valoarea vitalității sale și, după impregnările, încă favorabil. Luerul acesta așadar și pentru România din Austria-Ungaria lucrul cel mai scump. Mai scump, punctua tocmai din partea asta, din partea industriei și a capabilității pentru domăna, Românum era atât și încă într-un ton însotit cu despreț, și acum, când i-a ajutat Djen și Românuil să poată arăta lumei, că era numai calumnie nemeritată, când i se dispută capabilitatea pentru industrie din partea celor ce i pregătiau apărarea, cum să nu se bucură, când vea că el desfășoară eclatant lipsa acestei capabilități.

An repetă și repetăm, că timpul a fost scurt pentru a pregăti o expoziție, de și numai națională, și grăutiile externe prea multe, care au impeditat de a se face expoziționea așa după cum ar fi trebuit să se facă.

Cu toate aceste expozițione, aşa cum e, nu va întârziă să dovedești totuști, că se cunvine, că Românum, dacă în trecut i erau mânări deslegate, era la culmea înțelijimenei sale și în privința acestei și teare profită mult de producțele industriale ale poporului român.

Nici vorbă, libertatea de care ne bucurăm astăzi, e cu mult mai restrinsă, de căt să putem săfirma, că acum se stă calesă deschisă la toate. Curagiu și răbdare așadar și vom trece victorioși și preste neașezurările, cete năsăpătate în pane, dela patrioți și deparați.

Dicând aceste îndreptăminte pe cetitori la alt loc, unde dăm detinutii să se pozeze. Adaugem însă și aci, că deținutore aceste sunt de natură să nu se

perere nimănies; din contră ei sunt de natură de a incuraja, căci și acum în timpul cel seurt de cănd este deschisă expoziționea nu încrezătoră a înjurgo obiecte și vizitatori la expozițione, cari dovedesc, că interesul poporului nostru este nu numai resuscitat dar este în creștere și concursul cel frumos la lucrările pacinute sporește și acum din încă în î. Aceasta ne dă speranță că terminul fiscată la început pentru durata expoziționei se va prelungi, pentru căvântul ca să poată căci de mulți participă și ca esponenți și ca vizitatori.

Aceasta va fi un îndemn a îndupăce prilej, cari și-au postat puș în gând ca absența en total dela participare la expozițione, a folosi ocazia și a veni din apropiere și de-părtare, ca cel puțin să se vada.

Asociaționea transilvană, pentru literatură și cultura poporului română.

În 15/27 August, intre deces și unsprezece ani, înaintea unui public numeros, din toate părțile locuite de Români (afara de Macedonia și Istria), și președintele al Asociaționiei transilvane pentru literatură și cultura poporului român, Timoteiu Cipariu a deschis adunarea generală a asociației cu discursul următor:

Orănditoră adunare!

Prea stimări domni!

Adunarea generală a Asociaționiei noastre avea și a doua cară, în anul trecut, marimmoza bunăvoie, de a să mențină cu presul acestei ilustră societăți literare-culturale, pentru care nu sînt în stare a'ni exprime din deșert și după merit profunda mea recunoșință.

Mîn sim! ferici, domni mei, că cel puțin cu această ocazie "mi-a" fost prin puțină a împlini dorința, ce de mult o aveam, de a Vă saluta în persoana cu totă cordialitatea;

cii vor scoate, în limbi nouă vor grăbi, să vor luce și de ar avea ceva de moarte nu i-a vătăma pe ei. Pe bolnavi mânălo își vor pun și bine le va fi." Acesto poate și mai mari de căte aceste au urmat cu adovății cei crediți credincioșii, după cum vedem în viața Sfintilor și în istoriale Bisericei. Dar acum foarte puține semne de a-cese urmărește pentru deobicei împărtășire credinței. Eu nu scu în dina de astăzi de s'ar bițu cineva în credință să încată dicădun munțelui: mută-te de acolo și te aruncă în Mare, să i se facă îndată cunțul lacură, pentru căci că un grăunte de muștar credință să rămas, de ar fi credință, ar fi și lucrul ei, căci însași și Diaconul grăin al Măntuitorului încredință căciădun: De ati avé credință că un grăunte de muștar, ati dice munțul acestui mută-te de acolo și te aruncă în Mare. Să i se va muta."

Biserica în veacurile de mai năinte, atât îngrigie pentru învățătură credinței, în cată de treptă archeișor, tot cîrlosu până și Anagnosul, se însarcină să cathisască norodul; avea încă și Diaconițe orânduite pen-

tericit, cu atât mai vîrtoș, că ne ve-deam astăzi, la aceasta și de serbătoare, într'un număr atât de mare, că, doară, nici odată mai înainte; să invenideră, că ideea Asociaționiei noastre a fost o idee de viață, și este îmbrățosată cu insuflețire, precum me-ritează.

Această este o instituție umanitară, cu scopuri binefăcătoare, pentru care tot în acest loc, în XX de ani mai înainte, a fost proiectată și instituită prin sărăință, zelul și patriotismul general al tuturor camenilor de ini-mă și devotament.

Celor repausăti în Doamni, su-flete mări și nobile, și-e memoria în etera binecuvântată.

In aceste timpuri, atât de agitate și pline de încordare, ori în cătrănum cu ochii, — și sta cu mâinile în sic, ca morți sau amoriți și fără de mișcare, nu era cu neputință, — ne ar fi fost rugine.

Din acest impuls general, ce caracterizează epoca noastră, s'a născut și asociaționie noastră pentru literatură și cultura poporului român din patria noastră.

Deși nu a început, și a apăranta, deși mijloacele încă și astăzi și astăzi sunt prea modeste, — dar ea este mare în simțimile sale după scopurile, ce și-le a propus și care în credință să, ca și să fi susținută cu firmitate de conaționali noștri.

Ea cere și înde tot odată măna confrăților patrioti, și are firmă convicțione, că fructele fatigilor sale vor fi binefăcătoare, nu numai pentru naționare română, dar și pentru către întreaga, și pentru toate celelalte nații amice, între care ne-a pură provinția, că să vienă împreună și să se dñe împrumută măna de a-jutoriu.

Nici nu neam înselat în apreci-ția noastră. Confrății nostri de altă limbă, ales în acești ani mai din urmă ne au dat cea mai valoroase probe de considerație cătră Asociaționie

nouăstră, ori unde neam adunat, pen-tre care le sătunem cu toată recunoșinta.

Asociaționie nouăstră nu este, precum Vă este bine cunoscut, decât un mijloc destul de solid, pentru a ne stringe și mai mare și a ne aproape și mai mult, prin legăturile culturale și umanității, la care cu toții suntem datorii a conlucra din toate puterile, — pentru numai cultura și efectele ei nobiliteză pe om și popor, și numai național, care au înaintat la cultura, ar merită și susțin numele de onoare, ear" unde cultura lipesc, lipesc și omenește, careu îi poate da-ni, nici suplini, nici putere bruta, nici număr, fie ori că de mare.

Năjuntile și poporările din ve-chime, căt au lăsat după sine urme de cultură și civilizație, toate sunt până azi în stima lumiei, deși unele din ele au dispărut de pe față pământului, pentru că au fost binefăcătoare, și de exemplu nobili-turilor celor ce au urmat după de-nșe, — pe cănd memoria popoarilor barbare și fără cultură, ori căt de numeroase și impotente să fie fost, este cu totul opusă, de multe ori chiar grejoasă și înforătoare.

Inca și în diile noastre, ori căt de materialistică să fie și cu multe scăderi, vedem, că numai cultura și civili-zasione distinge pe năjuntile stimate, de cătră cele deșpreuite. și sărăință tuturor popoarilor români, ca se -com cu preselele, astăzi întregă este îndreptată către progres în cultură și civilizație, — împinsă de un foc și o ardere nestemperătă, în alegărelor pe cămpile nemărginite ale culturii de toată specie, în literatură, științe, artă, industrie, comerț și altele.

Dal cîmpul civilizaționă, al literelor și sciencelor, este vast, destul de larg pentru ori ce activitate roabilă, onestă, utilă și meritoară, unde nimeneu nu se coteze, și nimeneu nu e de prisone, ci din contră, cu căcăciu-țatea și mai multiplă și mai intinsă,

FOTOA.

Documente relative la purificarea limbii române în secolul nostru.

(Urmare).

Inainte curățare la istoria Scripturii vecinului testament spre întrebătură românești timemi sădăcădă din limbă cîinească, pe a noastră Româno-Moldovenească, de omul Veniamin Costache, Metropolitul Moldovei și tipărită cu o sa chieciște.

Încredințătoare aci, uitătitorie, pentru aci, că mai înainte, cu îndrăneala deșe, împărtășirea, ca să nu de ioctav lipsire, a semnelor credinței, poate încredința pe fie care căcăciu-țău împărtășă la oamenii vecinului acestuia credința, de o potrivă înrăutățită cu înrăutățirea ei. Măntuitorul făgăduiesc semnele celor ce vor crede: „Ea semnele celor ce vor crede aceste vor urma: cu numele meu dra-

ciu catechizare, femeilor"). Dintre un-

tâiunii Leturghiei se sevărsă după

Indulgență credinței, precum se dovesc din așejămentul Apostolilor") și din respusul Mincenului Iustin cătră Antoniu; din care ne învățăm, că se propovindu intru acest chip: în toate duminecuile²⁾, se aduna norodul în Biserici și mal autan se începe ceteire din Biblie, apoi din faptele Apostolilor, pe urmă din Evanghelie, după această făcea

archieșor săn Prostol învățătură sau tâlăncioare asupra celor ce mai înainte se citise și după învățătură, făcendu-se de obicei rugăciuni, se sevărsă taine D-precisă jertfe cel fară de sângie. și

cu toate că indeștepu propovideuri și

2) Vezi Canonul al 12 al Soborului 4 din Cartagena.

3) Cartea 8 a Cap. 5.

4) În vremea Apostolilor și păpa după

acestea se facau adunare numai Duminecu, și să se legătă de două ori: Duminecu, Săbăton, Vineri, și Miercură, car după dimineață se facea totușă halea. Vezi

St. Vasile către Chos. Patr. — Cartea 28 a Sfântului Augustin și învățătură 17 asupra Judelelor a lui Gură de Aur.

învățătură pentru credință facău în aceste adunări, sărăică încă și de cele de astăzi, deținători și buni pilde a Apostolilor, au sejdet încă și o deo-sebătă învățătură a credinței numind-o *Catihism*⁴⁾ care este o adunare aleasă din testamentul vecin și non, cuprinđând numai numeroase și po-runcante Hristianico credințe, dar încă și moralul cel mai strălucit și scîntielele cel mai frumoasele filosofie, după cum vedem în acest următor așejăment al Apostolilor din Cartea 7. Cap. 40⁵⁾: „Cel care va să se cati-hasicea cu învățătură dreptă sciinție, se învățe mai bine de boala scîntiea pură cel mai băsesc, cunoșință pentru Fiu-i unul născut, încredință pentru sfântul Duh: să se învețe rândulă a fel de făpturi, a promisi ocăsmările, așe-șările a felurilor legături; să se învețe pentru căcăciu-țău să facă lumea și pentru ce petrecătorii este în lume omul, să cunoască natura sa ce fel este; să se învețe, că Dumnejude pe cei răi

5) Catechismul de verbul greco katholiko adeacă prin grăsu învățătură.

6) Vezi și Catechismul Sfântului Chiril.

priile lui telegrame și corespondențe. Acum însă, acest dîar oficis lese din rezerva și să dică că sfîrșimile sunt prematură. El dico înalte altale:

"Nu putem crede în esitățile informațiunilor, ce unul din dreptele noastre de seara a primit printre depe din Viena și după care ar fi avut loc deja fisecarea terminalului pentru vizita regelui nostru la Curtea din Viena. Ori că de minunat de bune ar fi relațiunile dintre ambele curți, și ori că de mare ar fi satisfacționante ca noi mai salută un asemenea eveniment, dacă s-ar întâmpla, totuși nu se pare, că raportorul citatului dîar de seară ar fi procedat în orice cas cu mai mare circumspectie, dacă pentru această fisecare ar fi acordat un termen mai lung, înălțând astfel pericolul de a dovedi, că este un proiect nu tocmai bun de crezut."

Este scăzut, că îl *Dîrîto* trece drept un organ serios și bine informat. Deci, dacă am sănătatea, sănătatea și unea aseneană intervederii între monarhii Italiiei, Austriei și Germaniei nu s'a lăsat încă nici o oportunitate și prin urmare rămân bătrâne presupunerile despre o alianță austro-germană-italiană.

Că lucrurile trebuie să stea astfel cum ne spune el *Dîrîto*, nu dovedescă atât o deosebită, pe care am publicat-o mai sus și care este relativă la cele deosebite "Kreuzzetting" asupra acestei intervederi, că și următoarele rănduri din *Fremden Blatt*, organ oficis din Viena, care ocupăndu-se de cele seriose de *Il Dîrîto*, duc într-altfel:

"Cu aceasta este în acord și o scire, pe care o primim noi din Roma, care afirmă, că discuționează unei călătorii a regelui Italiiei la Viena și maghiștează încă numai în presă. A dice mai mult acum deosebită sfacere ne pare, că nu este oportun. Înregătrănește astăzi ceeaștei sfacerei, că ar fi mai adăuga alte comentarii, Barbaroșa de stat Italian, care într-o cestinie de-o natură atât de delicată vor trebui să ţină sâma de greutățile provenite din cacea relațiunilor italiene vor rezulta negreșit această cestinie în modul cel mai favorabil pentru țara lor."

Romania și Austro-Ungaria.

Presa ungurească dîce „Alegatorul” e adânc amirătă asupra celor austriace, fiindcă nu numai nu o secundează, în următoarele săptămâni România, dar și face și împotriva pentru această nesănătățire din cale. În deosebi, „N. fr. Press“ a atrăzit măntuitorul delor Budapesta, spunându-le verde într-un articol de fond: „ca politica exterană a monarhiei austro-ungare nu se poate

veru grănd, mai tot tineretur veacului acestuia, lipsit de toată sciință creștinestăilor învestitori s'au abătut la netrelincioze zăbăvi, la basenele românenilor și la feluri de zadărnicii, din care toată călăreala de legă și nebăgarea în sămă și a poruncilor se invadă. Nici indeletnicirici acestă presă lese au putut resturna din multe părți ale Europei turnul credinței, a căruia temeliile n'au fost aşezat pe fundamental pravoslavicilor dogme: dovedă acestor diceri este de totușă și mărturisirea; dar apoi și pravoslavicilor nu putină rătăcirea pricinuiesc, că prin acest sunetinduse-care a scoci pe sine filosof și învețău, nu îngăduiesc mai mult a fi poviziți de fruți credinței, pentru că îl opresc de a și săvârși vîntoile ini-male se; ci își nălăcusei luni și dela sine dreptă și legă și defăldam adevărul înțelepcunei care, este frica Domnului, ca pe o nelumine, primește de înțelepcuire pe nebunia lumii a-cescăia.

(Na. mmo)

subordonă dragostilor și capriciilor ungureșci!"

„Pester Lloyd“ consacrá în supărare să, într-argit articol de fond confrațelui sănătien, în care firește vorba nu este decât de noi și cărăsi de noi, de partea noastră vrăjitoarească față cu Austro-Ungaria și cu chipul în care acest grozav imperiu ar trebui să se pue la țigău. Spre a da ceteritorilor o idee de modul de vedere și de argumentele dăruialui maghiar, vom reproduce părțile lui mai însemnate și vom perifrasa pe cele de valoare inferioră.

Dinarii pestan începe cu a îngrijuări și neșătări nesăfărită ce nu se facut statul austro-ungară. România și poporul român n'ar să mulțumească decât vecinilor dela apus, pentru ceea ce este! și cu ce răspuns care regată românii acestor dovezi de bună dreptate.

„In Bulgaria și Macedonia a început să agite și să unealcească, strigând să lamente și să unealcească, că Austro-Ungaria noastră plănuiește plănuiește pentru aceste teritorii, în cestinie Dunărei a incercat în contra monarhiei noastre o larmă dialevoasă, ale cărei consecuente și adă. Supuși austro-ungarii sunt espuși la fie ce occasie vecinăilor lor mai grele din partea autorităților române, și în cestinie impostașilor comunale România a călcat simplu dreptul tractatelor.

„In scade sănătintă se introduce charte geografice, care semnalează pretinționile României asupra unei părți întinse din teritoriul Ungariei. Sub ochii guvernului român să întrețin relații trătoare cu Valachii ardeleni, și îndrăsili să ascotori uinelorii nu este covârșită decât de frivolitate, cu care ele sunt desmitinute. Să petru a în corona toate aceste s'au mai întreprințat de curând o plimbare militară pețe grămă, neapărat în alt scop, decât pentru a demonstra conaționaliștilor Valach din Transilvania pe căt se poate mai concret, ce nemărginită este puterea regală Carol.“

„Să se mai găsește în aceste impregnări un dăr austriac, care să-și bacă joc de halucinaționul Ungariei! Dar în fond puțin i pasă lui „Pester Lloyd“ de ceea ce declană „N. fr. Presse.“

Cestinua este mult mai grea decât să o putem trata numai din punctul de vedere a unei polemice de direcție. Cine are pricipe și sentiment pentru domnitatea și interesele monarhicii, acela scrie, că și este trăzecă de muli din punctele cele mai atacate ale politice noastre orientale, care trebuie necondiționat vîndescă spre a nu se devolă din el o adunătură rană organică, care să rădă în urmă totuști situațiunile noastre la Balcani.

N'aveam în vedere atitudinea României într-o cestinie sau altă, și dacă în unele lucruri se manifestă o contradicție între noi și regatul învecinat, nu trebuie să ne perdem din această cănsă săngelice reacă, căci mai că nu e să se vărapă report amical, care să reșulte, în toate privirile dintr-o armorie absolută a motivelor. Că toată politica românească e îndreptată însă într-un chip ostil, în contra noastră; că faptele României constituie un complex de ură și de răscredință în contra Austro-Ungariei; că nu se poate semnala nici un act, care să dovedească o dispoziție amicală a guvernului român; toate aceste sănt fapte, poste cari nu potrebuie trăce, căci — chiar făcând abstracție de relațiunile speciale cu România — ele indică o greșală de căpătoni a politicii noastre orientale întregi, greșală anume, că noi am credut, că independența statelor balcanice ar altăceasă cea mai bună garanție pentru apărarea intereselor noastre de veleitățile Rusiei.“

Și „Pester Lloyd“ care își uită respectul de sine atribind Austro-Ungariei emanciparea popoarelor dela Dunăre și Balcani, condamnă această politică de emancipare, care n'are facut din noi și nu face din Serbi nescoaste vase și nesope popoare roabe Austro-Ungariei. Lui „Pester Lloyd“ nu trebuie că România independentă, nă'l trebuie în casu, cănd această România își practice independentă sa tot în această măsură către Rusia ca și către Austro-Ungaria.

„Caci aici are loc tesa: cine nu e cu noi, și în contra noastră. Aceasta poate să fie o menorcire, de schimbă înăsătări nu se mai poate schimba problema orientală se ascute la o cestinie de rivalitate între Austro-Ungaria și Rusia. La o apărare a acestei rivalități nu se putem găsi, și Rusia face total din partea, spre a îngrăbi soluțiunile finale ale procesului. În această luptă însă nu e loc nici pentru o poziție neutrală nici pentru o poziție independentă a micelor state; ele au să se hotărăscă: cu noi sau cu Rusia. Ba, făcând chiar abstracție de ultimele consecințe ale rivalității dintre Austro-Ungaria și Rusia, nici în timp de pace nu poate fi vorba de o absolută independentă și de sine hotărire a singularităților statei dela Balcani. În toamă precum bunăcară Würtembergul n'a putut urmări o politică independentă, pe căt timp nu se îsprăvește luptă între Austria și Prusia pentru poziție în Germania, toamă astfel România nu poate face politică independentă, păsă când nu se va fi hotărât ceartă dintre monarhia noastră și Rusia pentru poziționarea lor în Orient.

„Pester Lloyd“ sfărășește articolul său, constănd, că Austro-Ungaria nu poate schimba ceea ce să facă îndată la Dunăre și Balcani. Cea ce poate face însă, e a crea garanții, ca miciile state să aparțină de fapt sferelor de putere a Austro-Ungariei. „Să acostește privesc în deosebi România. Dovejile noastre de înțelege și să urcă până acum săzardină și toate servile de prietenie au rămas fără ef-ct. El bine, să apli-camodă deplină putere morală a monarhiei noastre, căcum sănd bărbatul de stat român vor fi încredințați, că nu le este permis să se desfășoară de solidaritatea lor cu interesele Austro-Ungariei și că această solidaritate trebuie să se manfestă prin fapte.“

Ar fi mult de respuns acestui articol dico „Alegatorul“. Dar la ce? Este destul a spune, printre vorbă, că ce-i ceea. Își vine să ridi de frivolitate și închipuie ureagurăsească.

Dela exposițione.

Obiectele expoziționei sunt grupate după cum se scie în sease grupe. Sunt pâna acum sute intrate în expoziție circa 6000 numeroare. Este înse de observat, că sănt multe numeroare (precum d. e. obiectele asilului *Elene Doamna*), care cuprind mai multe obiecte.

După impresiunea totală nu putem face deosebire care grupă este mai bine reprezentată. Deosebitoare sunt bine reprezentate. Deosebitoare ce an pătu se pănu acum ar fi, că în unele grupe sunt obiectele mai numeroase. Încă pentru călăritate sunt totuști înscrise în lucruri, care fac onoare expoziției.

Industria de casă și mai copios reprezentată. Dar și industria din atelierei este de ajuns de a ne dovedi un însemnat progres. Sibiu (în deosebi) membrii reuniunii sodaliilor români cu mașine de cernut, de săpat, cojocărie, pălerie, pantofarie și alte obiecte, apro Brașovul, Turda, Răsăniș, Saligea, Bârgăla, Lipova, Oradea mare (cu căntare decimale, cumpe, pliguri de construcții nouă și alte localități nu de datele mai bune speranțe. Acestea așa în treacăt, căci detinătorii datează și să urmeze. Dintr-o dată este cu grea se suprinde tot ce este expus într-un pavilion de o estindere cum este al expoziției noastre.

Deja Sâmbătă după deschidere s'a găsit un număr considerabil de vizitatori de toate naționalitățile. Dîna aceea o putem socotii pentru visătoarei numai de jumătate și pentru astea care să numeră 445 de vizitatori. A doua dimineacă în 16/28 au vizitat expozițione 722 de înșăi; care luni înd plăcă numai 216. Înăsătă în 14, și prejul mai scădit, an întrăzătării în expoziție 1250 de vizitatori.

Așa dar în cale patru dîle dinăudiată au vizitat expozițione 2633 de înșăi. Socotit în banii ce an intră în acela patru dîle dă suma de 1079, 50 er, venit numai delor vizitatori respective della intrarea vizitatorilor.

Dela Festivitatele noastre.

Pre scur am fort amintit de toate cătei și petrecut în Sibiu de Sâmbătă incocă: numai de patine mai pre larg.

Sâmbătă pe 3 ore după amenda în pavilionul din grădină Hermann mai multe sute de îndividi de ambe secuiriile să intre într-un la un prânz comun. La timpul obișnuit de presă al Asociației Timotei Cipariu a purtat un toast pentru Majestatea Sa Imperiale și regelui și pentru dinastie, după care muzica a întors înăsătă înmul împărat. Deosebit din lîngul gir de toate ce au urmat cel al lui general Davila, care mărcăndădea la B. Ardeș, de Șaguna ca întemeietorul al Asociației, după ce arată folosescle ce le au avut și an România delă biserică ortodoxă, ridică toastul seu pentru institutie de cultură, N. Popescu pentru demnitatea națională, Barbo-lovi pentru unirea inimilor române, Diamandi Manole pentru femeia române, Bozocca pentru oaspetii de preste Carpați, Laurian mulțămid ridică pentru prosperitate română, etc.

Timpul între prânz comun și concertul, ce se urmat în seara acelei zile la „Imperatul Romanilor“. Îl prețrăci participanții la festivitatea noastră cu vizitarea expoziționei și cu preumbării pre străde, în care limbile neromană păreau numai ca curiozități. La opt seara sala numită era înăsătă de un public numeros și elegant. La 400 de locuri, afară de loge erau cumpărate și mai stătă publica era în picioare. Săla dela „Imperatul Roman“ dimitud n'era vedută atât om într'însă, dar nici o căldură așa teribilă. Concertul a avut rezultate splendide în totă privință. Numerici programele s'au executat sub conducere cesa sigură și cu cunoștință de casu a lui G. Dima foarte bine. Nadășule și lipsa de acustică a salei în învinză atât de chor că și de soluri en de se verăsările. Său deosebit cu acea ocazie doamne, Ana Moga, Ana Broțo și do-roșa Maria Bozocca; erau dintră bărbati; frații Dima, un neconoscut tenor și în violina de Dr. Băilescu. Venitul concertului în favorul expoziționei este 500 fl. cu spou cu tot.

Duminică seara a fost o convenire a junimii academice în grădină Herman, la care a fost invitată și inteligența, ce se așa atunci în Sibiu. Convenirea a fost sub conducere conciștientului de advocacy Dr. A. Todes, care cu voce sonoră și limbajul clar a expus scopul și modalitatea convenirei. Si ai toata cel dinăuntru a fost pentru Maj. Sa monarhul. Celelalte toate au

